

В съвременното училище въпроса за мотивацията за учене без преувеличение може да се нарече централен, тъй като мотивът се явява източник на дейността и изпълнява функции на подбуждане и смислообразуване. Дейност без мотивация или не се осъществява изобщо или се оказва крайно неустойчива. От това как се чувства в определена ситуация даден ученик, зависи обема на усилията, които той ще приложи в учението. Ето защо е важно целия процес на обучение да предизвиква у детето интензивно вътрешно влечение към знания и напрегнат умствен труд.

Едно от главните условия за осъществяването на дейност и достигане до определена цел, се явява мотивацията. И тъй като в основата на мотивацията са потребностите и интересите на личността, то е напълно логично да се направи заключението, че за да постигне добри успехи ученикът е необходимо да се направи така, че обучението да стане желан процес. В този контекст **МОТИВЪТ** се разглежда като насоченост на ученика към отделните страни на учебната работа, свързана с вътрешното му отношение към нея.

Подбудител на учебната дейност е системата от мотиви, която включва:

1. Познавателни потребности.
2. Цели.
3. Интереси.
4. Стремежи.
5. Идеали.

Това са мотивационните елементи, които и придават активен и целенасочен характер, влизат в структурата и определят нейните съдържателно-смысловни особености.

Посочената система от мотиви образува **учебната мотивация**, която се характеризира както с устойчивост, така и с динамичност. Доминиращите вътрешни мотиви определят устойчивостта на учебната мотивация и йерархията на нейната структура. Социалните мотиви обуславят постоянната динамика на подбудите. В психолого-педагогическата литература няма единно определение за „учебна мотивация“.

Обобщено мотивацията за учене може да бъде определена като система от подбуди, предизвикващи учебна активност.

Както беше изяснено в предишната глава, мотивацията изпълнява няколко функции: подбужда поведение, насочва го и го организира, придава му личностен смисъл и значимост. Всяка дейност започва с потребности, които се откриват във взаимодействието на детето с възрастния. *Потребността*, това е насочената активност на детето, психическо състояние, което създава предпоставка за дейност. Без потребности, активността на детето не се активизира и в него не възникват мотиви, които да предизвикат поставянето на цел. В процеса на обучение мотиви са насочеността на учениците към отделните страни на учебния процес, към овладяването на знания, към получаване на добри оценки, на похвала от родителите. За да се реализира мотив, трябва да се формулират и постигнат множество промеждутъчни *цели*:

ученикът да планира поетапно ежедневната си учебна дейност, да си постави цели за изпълнение на учебни действия да се научи да вижда отделните резултати от учебната дейност и т.н. Още една важна страна от мотивационната сфера на учебната дейност, това е

интересът към ученето

. В качеството на основна страна на интереса стои

емоционалната обогрeност

. Връзката на интереса с положителни емоции има значение в първите етапи на възникване на любознателност.